

UOHSX00469L0

PŘESEDNA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R179/2009/VZ-6436/2012/310/JHr

V Brně dne: 16. 4. 2012

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 18. 12. 2009 navrhovatelem

- **společností Wolters Kluwer ČR, a. s., IČ 63077639, se sídlem U Nákladového nádraží 6, 130 00 Praha**, za niž jedná Ing. Ondřej Lubovský předseda představenstva

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3. 12. 2009, č. j. ÚOHS-S235/2009/VZ-11958/540/KKo, které bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vydáno ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele

- **Česká republika – Kancelář Poslanecké Sněmovny, IČ 00006572 se sídlem Sněmovní 176/4, 118 26 Praha**, jehož jménem jedná Ing. Petr Kynštetr, CSc., vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 5. 12. 2006 společností S-Invest CZ s. r. o., IČ 25526171, se sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno, za niž jedná Ing. Eliška Kudělková, jednatelka

učiněných při zadávání veřejné zakázky „Právní informační systém pro ČR – Kancelář poslanecké sněmovny“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno pod evidenčním číslem 60030624 dne 30. 4. 2009 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 5. 2009 pod evidenčním číslem 2009/S 84-120901, ve kterém je dalším účastníkem řízení

- **vybraný uchazeč – společnost ATLAS consulting. s. r. o., IČ 46578706, se sídlem Výstavní 292/13, 709 16 Ostrava-Moravská Ostrava**, za niž jedná Ing. Jiří Řehák, jednatel, ve

správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 10. 9. 2009 JUDr. Monikou Forejtovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Karlovo nám., 30, 120 00 Praha

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) a v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona s přihlédnutím k právním závěrům Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2012 č.j. 62 Af 36/2010 rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S235/2009/VZ-11958/540/KKo ze dne 3. 12. 2009

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Česká republika – Kancelář Poslanecké sněmovny, IČ 00006572, se sídlem Sněmovní 176/4, 118 26 Praha (dále jen „**zadavatel**“), jehož jménem jedná Ing. Petr Kynštetr, CSc., vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny, uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v i informačním systému o veřejných zakázkách pod evidenčním číslem 60030624 dne 30. 4. 2009 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 5. 2009 pod evidenčním číslem 2009/S 84-120901 oznámení otevřeného řízení o veřejné zakázce „Právní informační systém pro ČR – Kancelář Poslanecké sněmovny“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky je dodávka a instalace právního informačního systému (dále jen „PIS“). Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zvolil zadavatel ekonomickou výhodnost nabídky a stanovil i dílčí hodnotící kritéria takto: a) nabídková cena, b) obsah PIS c) funkční vlastnosti PIS. Zadavatel obdržel ve stanovené lhůtě dvě nabídky a po provedení hodnocení vybrala hodnotící komise jako nejvhodnější nabídku uchazeče ATLAS consulting s. r. o., IČ 46578706 se sídlem Výstavní 292/13, 709 16 Moravská Ostrava (dále jen

„**vybraný uchazeč**“). Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč Wolters Kluwer, a. s., IČ 63077639, se sídlem U Nákladového nádraží 6, 130 Praha 3 (dále jen „**navrhovatel**“) námitky. Obsahem námitek bylo zpochybnění postupu zadavatele při hodnocení námitek. Zadavatel námitky obdržel dne 7. 8. 2009 a po přezkoumání jejich oprávněnosti jim nevyhověl. Navrhovatel proto podal návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který Úřad obdržel dne 28. 8. 2009. Návrh směřoval proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

Napadené rozhodnutí

3. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po posouzení všech rozhodných skutečností vydal dne 3. 12. 2009 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S235/2009/VZ-11958/540/KKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). V napadeném rozhodnutí Úřad ve výroku I. rozhodl o zastavení správního řízení, neboť v postupu zadavatele neshledal porušení zákona a dále o zastavení správního řízení ve věci návrhu navrhovatele v části, která se týká neurčitěho vymezení předmětu veřejné zakázky, pokud jde o minimální obsah právního informačního systému, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou (výrok II. napadeného rozhodnutí). Úřad rovněž ve výroku III. rozhodl, že zadavatel není povinen hradit náklady správního řízení.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvádí obsah návrhu navrhovatele k hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Obsah PIS“. Navrhovatel má za to, že hodnotící komise nepostupovala odborně, tak, aby objektivním způsobem hodnotila přesah nabízeného obsahu u jednotlivých PIS nad minimální obsah požadovaný zadavatelem. Navrhovatel hodnotí negativně rovněž složení hodnotící komise, neboť komise podle něj nebyla složena z členů, odborně zdatných ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Hodnotící komise vybrala pro hodnocení PIS zcela konkrétní dokumenty, přičemž zkoumala, zda nabízené PIS tyto dokumenty obsahují. Takový postup je však podle navrhovatele nesprávný. Navrhovatel se domnívá, že hodnotící komise měla hodnotit spíše celkový počet dokumentů obsažených v nabízených PIS, které přesahují minimální požadovaný rozsah. Navrhovatel tedy považuje provedené hodnocení za netransparentní, neboť je zcela závislé na výběru konkrétních dokumentů. Navrhovatel vytýká hodnotící komisi, že se dostatečně nezabývala otázkou, zda obsahem PIS jsou pouze anotace dokumentů, právní věty, popř. plné texty a zda nabízené PIS obsahují i rozsudky dalších českých, evropských či mezinárodních soudů, jak je stanoveno v zadávací dokumentaci. Zadavatel dle navrhovatele v zadávací dokumentaci neurčitě stanovil požadavky na minimální rozsah PIS, když stanovil, že PIS musí obsahovat rozsudky zde uvedených soudů, avšak již nevymezil hranici požadovaného minimálního rozsahu.
5. Navrhovatel dále namítá, že hodnotící komise postupovala netransparentně při hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Funkční vlastnosti PIS“. Hodnotící komise dle názoru navrhovatele neprovedla výčet funkčních vlastností, jež přesahují minimální rozsah stanovený v zadávací dokumentaci. K argumentu zadavatele, že hodnotící komise hodnotila pouze ty funkční vlastnosti, které jsou pro zadavatele potřebné a důležité, navrhovatel podotýká, že měl-li zadavatel v úmyslu nějakou funkční vlastnost PIS upřednostnit před

ostatními, měl tak učinit již v zadávací dokumentaci. Navrhovatel odmítá tvrzení zadavatele, že zástupci uchazečů, kteří byli dne 3. 6. 2009 pozváni k předvedení funkčních vlastností PIS, sami předváděli nabízený PIS a měli být schopni vyhledat dokumenty požadované hodnotící komisí. K hodnotící komisí požadovanému výběru aktů a dokumentů Evropské unie navrhovatel uvádí, že požadavek hodnotící komise pokládá za účelový a odporující zadávací dokumentaci, která se o připravované legislativě EU nikde nezmiňuje. Navrhovatel dále uvádí, že zástupcům navrhovatele byla hodnotící komisí předložena k vyhledání nesprávně označená směrnice č. 1970/221/ES, což podle navrhovatele rovněž svědčí o účelovém hodnocení nabídek. Navrhovatel konečně upozorňuje i na skutečnost, že zástupci uchazečů odcházeli z jednání hodnotící komise ještě před skončením zasedání komise, která pak stačila provést hodnocení včetně zpracování o posouzení a hodnocení nabídek ve velmi krátkém čase po jejich odchodu. Tyto činnosti není možno dle navrhovatele provést v uvedeném čase s patřičnou odborností, kterou stejně členové hodnotící komise vzhledem k předmětu veřejné zakázky nesplňovali.

6. Ve svém návrhu navrhovatel upozornil na rozpor mezi zadávací dokumentací, ve které je uvedeno, že PIS musí obsahovat platnou legislativu a postupem hodnotící komise, která zkoumala platnou legislativu pouze od roku 1945, což navrhovatel považuje za chybu, neboť platná legislativa existuje ve Sbírce zákonů již od roku 1918. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s argumentací zadavatele, že při hodnocení vycházel z účelnosti a z vlastní praxe. Tato skutečnost nebyla zohledněna v zadávací dokumentaci a takový způsob hodnocení nabídek byl pro navrhovatele diskriminační, neboť vůbec nebral v úvahu přednosti PIS navrhovatele. Podle názoru navrhovatele proběhlo hodnocení nabídek způsobem, který je systémově nesprávný, vzhledem ke skutečnosti, že nebyly objektivně hodnoceny kvantitativní přesahy obsahu ani veškeré funkční vlastnosti PIS, které přesáhly minimální požadavky. Bodové hodnocení tedy nemůže odpovídat skutečným obsahovým a funkčním vlastnostem nabízeného PIS.
7. K návrhu obdržel Úřad vyjádření zadavatele dne 3. 9. 2009, v němž zadavatel odkázal na své rozhodnutí o vyřízení námitek ze dne 17. 8. 2009. Zadavatel odmítl jako nedůvodné námítky navrhovatele týkající se složení hodnotící komise vzhledem k tomu, že komise byla stanovena v souladu se zákonem. Námítkám, které se týkaly dílčích hodnotících kritérií „Obsah PIS“ a „Funkční vlastnosti PIS“ zadavatel nevyhověl z toho důvodu, že hodnotící komise zkoumala podrobně nabízené PIS a umožnila uchazečům, aby nabízené PIS předvedli. Zadavatel nevyhověl ani námítce navrhovatele, že hodnotící komise neohodnotila všechny funkční přesahy jím nabízeného PIS, neboť v rámci hodnocení hodnotila pouze ty přesahy, které jsou pro zadavatele účelné. Dne 22. 9. 2009 obdržel Úřad k návrhu rovněž vyjádření vybraného uchazeče, v němž vybraný uchazeč vyjádřil nesouhlas s názorem navrhovatele, že hodnotící komise měla spíše zkoumat nabízené PIS jako databáze dokumentů a nikoliv je hodnotit na základě vyhledávání konkrétních dokumentů.
8. V napadeném rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadávací dokumentace stanoví v čl. 10. 4. , že v rámci hodnotícího kritéria „Obsah PIS“ bude zadavatel hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah dle čl. 8. 6. 1. zadávací dokumentace. Zadavatel se přitom zaměří na aktuálnost obsahu ke dni 1. 4. 2009 a na úplnost obsahu. V rámci

hodnotícího kritéria „Funkční vlastnosti PIS“ bude provedeno hodnocení funkcionalit systému, tj. přesah nad minimální požadavky stanovené zadavatelem v čl. 8. 6. 1. Zadavatel tedy v uvedeném článku 8. 6. 1. zadávací dokumentace stanovil minimální obsahové a funkční požadavky na PIS. V čl. 10. 4. zadávací dokumentace uvedl způsob , jakým bude nabídky hodnotit z hlediska dílčích kritérií „Obsah PIS“ a „Funkční vlastnosti PIS“, t. j. bude hodnotit obsah a funkční vlastnosti PIS, jež přesahují minimální požadavky dle čl. 8. 6. 1. zadávací dokumentace. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že hodnotící komise, která měla podle zadávací dokumentace hodnotit přesah obsahu nad minimálními požadavky zadavatele, tak učinila tím, že vybrala konkrétní zástupce typů dokumentů, které považovala za potřebné pro činnost zadavatele. Komise poté zjišťovala, zda nabízené PIS tyto konkrétní dokumenty obsahují a zjištěný výsledek uvedla v tabulce, jež je součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Uvedené hodnotící kritérium bylo kvalitativní (pro výpočet přidělených bodů nebyl použit žádný matematický vzorec) a tabulka samotná tedy nebyla určena k přímému výpočtu získaných bodů, nýbrž sloužila jako odůvodnění počtu bodů přidělených jednotlivým uchazečům. Postup hodnotící komise, jakým provedla odůvodnění hodnocení nabídek, je dle Úřadu akceptovatelný, neboť zákon výslovně neuvádí způsob jakým má být hodnoceno subjektivní hodnotící kritérium. Na základě uvedených skutečností Úřad konstatoval v napadeném rozhodnutí, že hodnotící komise při hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Obsah PIS“ postupovala jak v souladu se zadávací dokumentací tak i zákonem. Úřad se dále v napadeném rozhodnutí vyjádřil k námitce navrhovatele, že komisí hodnocený výskyt dokumentů Evropských společenství je v rozporu s požadavky zadavatele uvedenými v zadávací dokumentaci. Úřad uvedl, že dle čl. 10. 4. zadávací dokumentace bude hodnotící komise hodnotit přesah obsahu nabízených PIS nad požadovaný minimální obsah. Při hodnocení nabídek komise zkoumala míru přesahu jednotlivých PIS. Skutečnost, že hodnotící komise požadovala po uchazečích vyhledání připravovaných dokumentů Evropské unie, není tedy podle názoru Úřadu v rozporu s podmínkami zadání veřejné zakázky.

9. K hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Funkční vlastnosti PIS“ Úřad uvedl, že hodnotící komise zkoumala jak dodržení minimálních funkcí, tak funkčních vlastností PIS, které minimální požadavky zadavatele převyšují. V uvedeném kritériu obdržel více bodů PIS, jenž nabízel větší míru přesahů nad minimálními požadavky zadavatele, tzn. měl požadované funkční vlastnosti více propracovány. Úřad tedy nesouhlasí s námitkou navrhovatele, že hodnotící komise nepostupovala v souladu s podmínkami zadání, když k hodnocení vybrala pouze ty funkční přesahy, které jsou pro zadavatele účelné, neboť zadavatel stanovením okruhu minimálních požadavků na funkce PIS předem oznámil okruh funkcí, které považuje pro svoji činnost za podstatné.
10. V závěru napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že z předložené dokumentace zjistil, že námitky proti postupu zadavatele v šetřené veřejné zakázce byly zadavateli doručeny dne 7. 8. 2009. Podle § 110 odst. 3 zákona je navrhovatel povinen podat námitky do 15. dnů ode dne, kdy se dozví o domnělém porušení zákona ze strany zadavatele. Svoji nabídku navrhovatel osobně doručil zadavateli dne 12. 6. 2009. Pochybnosti o tom, že zadavatel nedostatečně vymezil předmět veřejné zakázky mohl zadavatel získat nejpozději při podání nabídky, tj. nejpozději do 12. 6. 2009. Do tohoto data však navrhovatel žádné námitky nepodal. Úřad tedy konstatoval, že navrhovatel nedodržel postup uvedený v § 110 zákona,

jenž je podmínkou pro podání návrhu k Úřadu. Navrhovatel tedy v části návrhu, která se týká vymezení předmětu veřejné zakázky, není oprávněnou osobou pro podání návrhu. Oprávněnou osobou by byla pouze osoba, která by podala námitky řádně a včas, jak stanoví § 114 odst. 3 zákona v návaznosti na § 110 odst. 5 zákona.

II. Námitky rozkladu

11. Proti napadenému rozhodnutí podal dne 17. 12. 2009 rozklad navrhovatel, který Úřad obdržel dne 18. 12. 2009. V rozkladu navrhovatel namítá, že napadené rozhodnutí Úřadu, kterým bylo podle § 118 zákona správní řízení zastaveno, není v souladu se zákonem. Vzhledem k tomu, že se Úřad v napadeném rozhodnutí ztotožnil s postupem zadavatele, aniž by se zabýval námitkami navrhovatele uvedenými v podaném návrhu i s účelovými tvrzeními zadavatele obsaženými ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek a v rozhodnutí v rozhodnutí zadavatele o námitkách, vytýká navrhovatel Úřadu stejná pochybení, která uvedl ve svém návrhu na přezkoumání postupu zadavatele. Navrhovatel má za to, že hodnocení nabídek neproběhlo v souladu s § 6 zákona, dle kterého má zadavatel povinnost dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
12. Porušení zákona spatřuje navrhovatel v tom, že zadavatel nehodnotil nabídky tak, jak stanovil v zadávací dokumentaci. Pokud se týká dílčího hodnotící kritéria „Obsah PIS“, nepostupovala hodnotící komise tak, aby objektivním způsobem hodnotila přesah nabízených obsahů PIS nad minimální obsah, ale vybrala konkrétní dokumenty a zkoumala, zda je jednotlivé PIS obsahují. Tento způsob hodnocení shledal Úřad za akceptovatelný, s čímž však navrhovatel nesouhlasí.
13. Podle navrhovatele se hodnotící komise dále nezabývala skutečností, zda obsahem nabízených PIS jsou pouze anotace, právní věty či plné texty a zda právní informační systém obsahuje i rozsudky dalších českých, evropských či mezinárodních soudů tak, jak stanoví zadávací dokumentace, což v rámci napadeného rozhodnutí opomenul i Úřad.
14. Navrhovatel dále namítá, že hodnotící komise postupovala netransparentně a neobjektivně i při hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Funkční vlastnosti PIS“. Hodnotící komise dle názoru navrhovatele nehodnotila výčet funkčních vlastností, jež přesahují minimální rozsah stanovený v zadávací dokumentaci, pomocí kterého by provedla vzájemné srovnání nabízených PIS. Z tohoto důvodu nebylo hodnocení v rámci uvedeného hodnotícího kritéria provedeno transparentně. K argumentu zadavatele, že hodnotící komise hodnotila pouze ty funkční vlastnosti, které jsou pro zadavatele potřebné a důležité, navrhovatel podotýká, že měl-li zadavatel v úmyslu nějakou funkční vlastnost PIS upřednostnit před ostatními, měl tak učinit již v zadávací dokumentaci. Podle názoru navrhovatele proběhlo hodnocení nabídek způsobem, který je systémově nesprávný, neboť nebyly objektivně zhodnoceny kvantitativní přesahy obsahu ani veškeré funkční vlastnosti PIS, které přesáhly minimální požadavky. Z tohoto důvodu bylo hodnocení provedeno v rozporu se skutečností a s nabídkou navrhovatele. Bodové hodnocení tedy nemůže odpovídat skutečným obsahovým a funkčním vlastnostem nabízeného PIS.

15. V rámci hodnocení dílčího hodnotícího kritéria „Funkční vlastnosti PIS“ navrhovatel opětovně vytýká zadavateli, že hodnotící komise (byť nesprávně) zjistila nedostatek v nabídce navrhovatele (tj. chybějící možnost tvorby záložek a možnost tvorby oblíbených dokumentů), aniž by však nabídku navrhovatele vyřadila, což potvrzuje nekompetentnost a neodbornost hodnotící komise a což Úřad v napadeném rozhodnutí neřeší.
16. K provedenému hodnocení nabídek navrhovatel dodává, že obdržené body v dílčích hodnotících kritériích neodpovídají výsledku, který je uveden v tabulce hodnocení, což také s výše uvedenými skutečnostmi svědčí o neobjektivním způsobu hodnocení v neprospěch nabídky navrhovatele.
17. V souvislosti se jmenováním členů hodnotící komise se navrhovatel neztotožňuje s názorem Úřadu, že k používání PIS není vzhledem k jeho vlastnostem i určení potřeba specifických znalostí a že není nutné, aby zadavatel jmenoval jako členy hodnotící komise osoby se speciální odbornou způsobilostí. Takový přístup nevede podle navrhovatele k objektivnímu hodnocení nabídek, ale k hodnocení osobami, které hodnotí pouze na základě omezeného uživatelského přístupu k hodnocení.
18. Navrhovatel se rovněž neztotožňuje s názorem Úřadu, že požadavek hodnotící komise na vyhledání neexistujícího dokumentu 1970/221/ES směřoval ke zjištění uživatelské přívětivosti PIS, a pokládá uvedený požadavek za netransparentní a neobjektivní.
19. Navrhovatel dále nesouhlasí s argumentem Úřadu, že zástupci navrhovatele sami mohli předvést nabízený PIS a že tedy měli být schopni vyhledat hodnotící komisí požadované dokumenty. Zástupci uchazečů byli podle navrhovatele pozváni zadavatelem k předvedení funkčních vlastností právního informačního systému s tím, že jim byl například předložen ze strany hodnotící komise výběr z aktů a dokumentů EU, který obsahoval z velké části pouze návrhy dokumentů EU a jiné dokumenty včetně nesprávně označené směrnice. Hodnotící komise podle názoru navrhovatele požadovala od zástupců jiné aktivity, než na které zněla pozvánka na jednání hodnotící komise. Zástupci navíc odcházeli od hodnotící komise ve 14:15, zatímco celá hodnotící komise zasedala pouze do 14:30, přičemž za tuto dobu stihla provést řádné hodnocení nabídek a zpracovat zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, což ve své podstatě není ani časově možné odborně uskutečnit, čímž se však Úřad ve svém rozhodnutí vůbec nezabývá.
20. Podle tvrzení navrhovatele pak zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje způsob, jakým jednotliví členové hodnotící komise bodovali uvedená dílčí hodnotící kritéria. V této souvislosti navrhovatel uvádí rozhodnutí Úřadu VZ/S40/05 ze dne 20.5.2005 v němž je uvedeno, že je nezbytné, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovala skutečnosti, které vedly členy komise k přidělení konkrétního počtu bodů. To je důležité zvláště u kritérií, jako jsou ta šetřená, jejichž hodnocení záleží ve značné míře na úvaze a zkušenostech členů komise, aby bylo zcela zřejmé, proč právě určitá nabídka získala v daném kritériu určitý počet bodů. Podle názoru navrhovatele, není-li zpráva zpracována ve smyslu

výše uvedených zásad, nezbyvá než konstatovat, že provedené hodnocení nabídek je netransparentní a nepřezkoumatelné.

21. Navrhovatel odmítá tvrzení Úřadu, že mu nic nebránilo zařadit do své nabídky i modul připravované legislativy Evropské unie a být tak lépe hodnocen, a to z důvodu, že zařazení či nezařazení některého modulu významně ovlivňuje nabídkovou cenu, přičemž navrhovatel vycházel z deklarovaných dřívějších potřeb zadavatele a nemůže předpokládat změnu jeho potřeb, pokud tuto skutečnost zadavatel neuvede v zadávací dokumentaci.

Závěr rozkladu

22. Navrhovatel proto ze shora uvedených důvodů navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno, nebo aby bylo změněno tak, že se ruší rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, alternativně zadání celé veřejné zakázky.

III. Řízení o rozkladu

23. K rozkladu navrhovatele obdržel Úřad dne 4. 1. 2010 vyjádření vybraného uchazeče, který uvedl, že navrhovatel v rozkladu pouze opakuje námitky uvedené již v návrhu, s nimiž se však Úřad dle názoru vybraného uchazeče dostatečně vypořádal. V ostatním vybraný uchazeč odkazuje na svá vyjádření a stanoviska podaná v průběhu zadávacího řízení a navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl.
24. Dne 11. 1. 2010 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu, který odkazuje na své rozhodnutí o námitkách, kterým námitkám navrhovatele nevyhověl. Zadavatel poukazuje na to, že podle něj hodnotící komise byla ustavena v souladu se zákonem a na jednotlivých jednáních komise byl vždy přítomen dostatečný počet členů. Zadavatel dále uvedl, že námitkám týkajícím se hodnotících kritérií „Obsah PIS“ a „Funkční vlastnosti PIS“ nevyhověl z toho důvodu, že hodnotící komise podrobně zkoumala nabízené PIS a umožnila uchazečům, aby nabízené PIS předvedli. Hodnotící komise tedy postupovala při hodnocení nabídek s patřičnou odborností a v souladu se zákonem. Zadavatel rovněž nevyhověl ani námitce, že hodnotící komise nevyhodnotila všechny funkční přesahy jím nabízeného PIS, neboť hodnotila pouze ty přesahy, které jsou pro zadavatele účelné. K námitce navrhovatele, která se týkala požadavku hodnotící komise na vyhledání směrnice 1970/221/ES zadavatel uvedl, že hodnotící komise ponechala na uchazečích, jakým způsobem ji vyhledají a zkoumala tak uživatelskou přívětivost vyhledávání. V uvedeném postupu hodnotící komise neshledala rozpor se zákonem, a proto námitku odmítl jako nedůvodnou.

Rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu

25. Předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 19. 2. 2010 č. j. ÚOHS-R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“) napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl. K podanému rozkladu uvedl předseda Úřadu následující.

26. K námitce navrhovatele, že se Úřad dostatečně nevypořádal s jednotlivými námitkami uvedenými v jeho návrhu předseda uvedl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je seskupeno do kontextových celků obsahujících jednotlivé spolu související námitky navrhovatele, přičemž v těchto celcích se Úřad řádně argumentačně vypořádal se všemi námitkami obsaženými v návrhu. Na základě návrhu Úřad rovněž přezkoumal celé zadávací řízení, zejména postup hodnocení nabídek hodnotící komisí v dílčích hodnotících kritériích „Obsah PIS“ a „Funkční vlastnosti PIS“ včetně přiděleného počtu bodů. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak předseda Úřadu považuje za dostatečné.
27. K námitce ne odbornosti členů hodnotící komise předseda Úřadu konstatuje, že v předmětné veřejné zakázce byla požadována dodávka právního informačního systému, pro jehož používání není vzhledem k jeho povaze a určení potřeba specifických znalostí. Úřad tedy v napadeném rozhodnutí správně konstatoval, že v daném případě není nutné, aby zadavatel postupoval podle § 74 odst. 3 zákona a jmenoval jako členy hodnotící komise osoby se speciální odbornou způsobilostí.
28. K argumentaci navrhovatele týkající se hodnocení nabídek předseda Úřadu uvedl, že zadavatel v souladu se zadávací dokumentací stanovil minimální obsahové a funkční požadavky na PIS a uvedl způsob, jakým bude nabídky uchazečů hodnotit se zřetelem na dílčí hodnotící kritéria „Obsah PIS“ a „Funkční vlastnosti PIS“. Hodnocení tedy budou podléhat obsah a funkční vlastnosti nabízených PIS, jež přesahují minimální požadavky v zadávací dokumentaci uvedené. Hodnotící komise ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek k odůvodnění přiděleného počtu bodů uvedla tabulku, ve které byly obsaženy zkoumané právní a související dokumenty, které měli uchazeči v nabízených PIS vyhledat spolu s hodnocenými funkcemi PIS, které měli uchazeči předvést. Tabulka sloužila k odůvodnění přiděleného počtu bodů jednotlivým uchazečům a z jejího obsahu je zřejmé, které skutečnosti považovala hodnotící komise za podstatné
29. Hodnotící komise, která měla hodnotit přesah obsahu nad minimálními požadavky zadavatele, tomu učinila zadost tím způsobem, že vybrala konkrétní zástupce typů dokumentů, které považovala za potřebné pro činnost zadavatele a prověřovala, zda nabídnuté PIS konkrétní dokumenty obsahují, přičemž zjištěný výsledek je uvedený v tabulce, která tvoří jednu z příloh zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. K rozkladovým námitkám navrhovatele předseda Úřadu podotkl, že navrhovatel nesprávně vyložil možný způsob použití uvedené tabulky, neboť předpokládal, že součet bodů v této tabulce je roven přidělenému počtu bodů jednotlivým uchazečům.
30. V rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu předseda neakceptoval ani námitku navrhovatele, podle které měl být postup hodnotící komise při hodnocení výskytu připravovaných dokumentů Evropských společenství v rozporu s požadavky zadavatele uvedenými v zadávací dokumentaci. Ani samotný fakt, že vyhledávání jednotlivých připravovaných dokumentů Evropské unie požadovala hodnotící komise v rámci prezentací nabízených PIS po samotných uchazečích, nemůže rovněž být v rozporu s podmínkami veřejné zakázky.

31. Ohledně vyhledávání směrnice č. 1970/221/ES setrval předseda Úřadu na odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého je zřejmé, že hodnotící komise ověřovala uživatelskou přívětivost, tedy mj. i možnost vyhledávání tohoto dokumentu bez povědomí o jeho přesném označení. Předseda Úřadu rovněž v rozhodnutí o rozkladu odmítl námitku navrhovatele, že zadavatel nezohlednil, zda jsou v PIS obsaženy celé texty nebo pouze anotace. Tuto skutečnost vzal zadavatel na vědomí a při hodnocení nabídek k ní odpovídajícím způsobem přihlédl, což vyplývá z hodnotící tabulky, jež je přílohou zprávy o posouzení a hodnocení nabídek.
32. Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí o rozkladu nespátřuje důvod ke konstatování nesprávnosti napadeného rozhodnutí Úřadu, ani pokud hodnotící komise k hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnocení funkčních vlastností PIS, které převyšují minimální požadavky zadavatele, vybrala pouze ty funkční přesahy, které jsou pro zadavatele účelné. Předseda Úřadu zdůraznil, že hodnotící komise zkoumala v souladu s podmínkami zadání jak dodržení minimálních funkcí, tak i vlastností PIS, které stanovené požadavky zadavatele převyšují. Více bodů obdržela nabídka toho uchazeče, která nabízela větší míru přesahů nad minimální požadavky zadavatele, tzn. měla lépe propracovány požadované funkční vlastnosti ve vztahu k potřebám zadavatele. Předseda Úřadu tedy přisvědčil závěrům napadeného rozhodnutí, neboť hodnotící komise podle něj postupovala plně v souladu s podmínkami zadání, pokud hodnotící komise k hodnocení vybrala pouze přesahy pro zadavatele účelné. Zadávací podmínky dle názoru předsedy Úřadu totiž bezpochyby obsahovaly stanovení okruhu minimálních požadavků na funkce PIS, včetně toho, že zadavatel dopředu oznámil všem potenciálním uchazečům okruh funkcí, které pro svou činnost považuje za podstatné.
33. K názoru vybraného uchazeče, že podaný rozklad nebyl vydán oprávněnou osobou, a to s odkazem na napadené rozhodnutí, kde Úřad shledal námitky směřující k neurčitému vymezení předmětu veřejné zakázky, za podané neoprávněnou osobou, předseda Úřadu uvedl, že rozklad je podán oprávněnou osobou, neboť v něm předloženou argumentaci směřuje pouze proti hodnocení nabídek a nikoliv proti vymezení předmětu veřejné zakázky.

IV. Řízení o žalobě před Krajským soudem v Brně

34. Proti pravomocnému rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 2. 2010 č. j. ÚOHS-R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI (dále též „**žalobou napadené rozhodnutí**“) podal navrhovatel (v soudním řízení „**žalobce**“) včas žalobu ke Krajskému soudu v Brně, kde je soudní řízení vedeno pod č. j. 62 Af 36/2010. Žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu jakož i výroku I. napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu ze dne 3. 12. 2009, kterým bylo podle § 118 zákona zastaveno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
35. Soud v úvodu rozsudku shrnul především jednotlivé žalobní námitky uplatněné žalobcem, přičemž zejména zdůraznil, že žalobce má za to, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť hodnotící komise nerespektovala způsob hodnocení nabídek stanovený zadavatelem v zadávací dokumentaci. Žalobce namítá, že hodnotící komise nepostupovala

transparentně, pokud přesah obsahu nabízených právních informačních systémů („PIS“) hodnotila na základě konkrétně vybraných dokumentů a nikoliv na základě skutečného obsahu PIS. Žalobce v žalobě rovněž obsáhle polemizuje se závěry hodnotící komise ve vztahu ke konkrétním dokumentům a funkcím, které hodnotící komise hodnotila a zpochybňuje správnost těchto závěrů. Žalobce navrhuje zrušit rozhodnutí předsedy žalovaného i výrok I. jemu předcházejícího rozhodnutí I. stupně.

36. Po posouzení věci soud konstatuje, že žalobce namítá, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (jakožto „žalovaného“) se nedostatečně vypořádal se všemi námitkami žalobce obsaženými v rozkladu. Právě tímto žalobním bodem se soud zabýval nejprve.
37. Soud se odkazem na judikáty Vrchního soudu v Praze i Nejvyššího správního soudu, které ve svém rozsudku cituje, uvádí, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nesprávné nebo jinými důkazy za vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
38. Žalobce konkrétně namítá, že se předseda žalovaného nezabýval věcnými nedostatky a konkrétními příklady nesprávného hodnocení a dále, že se nevypořádal s nepravdivými a účelovými tvrzeními obsaženými ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek. Těmito konkrétními námitkami se nezabýval žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí, ale ani předseda žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí. K řadě konkrétních námitek tedy žalovaný ani předseda žalovaného neuvedli nic výslovně a ani z kontextu jejich rozhodnutí nelze dovodit proč námitky žalobce shledávají lichými, mylnými nebo vyvrácenými. V obou rozhodnutích je pouze opakovaně uváděno, že hodnotící komise postupovala transparentně a v souladu se zákonem. Soud však zastává názor, že za situace, kdy žalobce uplatňuje jasné a konkrétní námitky a věnuje jim značnou část textu, je namístě, aby se žalovaný a následně i předseda žalovaného těmito námitkami zabývali a vypořádali je alespoň rámcově. Tak tomu však v daném případě nebylo.
39. Tomuto požadavku však nedostal žalovaný, který se nezabýval námitkami uplatněnými v prvním stupni, ale ani předseda žalovaného, který se řádně nevypořádal s námitkami rozkladovými. Žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení jsou tak zatížena vadami řízení spočívajícími v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve vztahu k otázce správnosti hodnocení toho, zda se určité jednotlivé dokumenty nacházejí v PIS, případně zda PIS má určité funkční vlastnosti. Shledaná nepřezkoumatelnost však nebránila soudu zabývat se dalšími námitkami žalobce, neboť ty otázky věcné správnosti jednotlivých dokumentů ze žalobcova PIS předcházejí, protože je jimi zpochybňován samotný zvolený způsob hodnocení. Žalobce totiž namítal, že zvolený způsob hodnocení nabídek nebyl v souladu s § 6 zákona ani se zadávací dokumentací a v tom se soud se žalobcem ztotožňuje.

40. Rozsudek dále obsahuje minimální požadovaný obsah PIS, vymezený v bodě 8. 6. 1. zadávací dokumentace i minimální výčet funkcí PIS požadovaných zadavatelem a je zde uvedeno zadavatelem zvolené základní hodnotící kritérium (ekonomická výhodnost nabídky) i dílčí hodnotící kritéria, kterými byly 1) nabídková cena, 2) obsah PIS a 3) funkční vlastnosti PIS. Pokud jde o 2. hodnotící kritérium (tedy obsah PIS), zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem v bodě 8. 6. 1. Zadavatel se zaměří na aktuálnost obsahu ke dni 1. 4. 2009, na jeho úplnost, tedy zda příslušné části obsahu pokrývají jen část možného obsahu či zda jsou úplné, zda obsahem jsou pouze anotace či právní věty či plné texty. Zadavatel bude dále hodnotit, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty, případně zda PIS obsahuje související dokumenty.
41. Ve vztahu k 3. kritériu bude provedeno hodnocení funkcionalit systému tj. přesah nad minimální požadavky stanovené v bodu 8. 6. 1. Zadavatel se zaměří na funkčnost fulltextu, hypertextu, vyhledávání a u funkce posunu v čase (zda umožňuje vyhledávat dvě časové verze), bude hodnotit možnost personalizace PIS a přehlednost, jasnost a návodnost funkce Nápověda. Součástí hodnocení tohoto kritéria bude také hodnocení návaznosti PIS na tiskové editory, možnost exportu a tvorby webových odkazů.
42. Z rozsudku plyne, že hodnocení nabídek dle kritéria č. 2 (Obsah PIS) probíhalo tak, že uchazeči měli v rámci předvedení PIS vyhledat určité dokumenty stanovené hodnotící komisí. Hodnotící komise poté posoudila obsah PIS v tabulce „Hodnocení PIS dle testovaných vzorků“ zejména ve vztahu ke skutečnosti, zda PIS obsahuje dokumenty konkrétně uvedené v příslušné části PIS. Na základě toho, zda uchazeči požadované úkoly splnili nebo ne (tedy vyhledali požadované dokumenty), jim byly přiděleny hodnotící komisí body v rámci uvedeného kritéria. K tomu soud uvádí, že pokud žalobce namítá, že takový způsob hodnocení neodpovídal zadávací dokumentaci a jedná se tedy o hodnocení netransparentní, pak je třeba žalobci přisvědčit. Zadavatel (respektive hodnotící komise) ve vztahu ke kritériu č. 2, v rámci něhož měl být dle zadávací dokumentace hodnocen přesah nabízeného rozsahu PIS nad minimální obsah, tedy vybral pouze některé dokumenty z různých oblastí zmíněných v zadávací dokumentaci (např. vyhlášky obcí, finanční zpravodaj, resortní věstníky, odborné články atd.) a podle toho zda byly tyto dokumenty v PIS nalezeny, bylo stanoveno pořadí a bodové hodnocení uchazečů. Tento postup považuje soud za rozporný se zadávací dokumentací i s § 6 zákona. Zadávací dokumentace totiž v rámci kritéria č. 2 uváděla, že zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený v kapitole 8. 6. 1. a pokud je zde uvedeno, že zadavatel bude dále hodnotit, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty, zde typově vyjmenované, pak nelze postup hodnotící komise shledat za souladný se zadávací dokumentací. V daném případě totiž hodnotící komise nehodnotila přesah nabízeného obsahu PIS a jeho úplnost ale pouze to, zda PIS obsahuje několik konkrétních dokumentů. Dále soud uvádí, že ať už byly tyto dokumenty vybrány hodnotící komisí na základě jakéhokoliv klíče, nebylo takto provedené hodnocení v souladu se zadávací dokumentací. Současně se nejednalo o hodnocení na základě objektivních kritérií, tedy hodnocení transparentní. Požadavek preference objektivních hodnotících kritérií přitom plyne jednak ze zásad zadávacího řízení zakotvených v 6 zákona a též ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby. Soud má tedy

za to, že je třeba zásadně upřednostňovat objektivní hodnotící kritéria před kritérii subjektivními a objektivní způsob hodnocení. Pouze tehdy lze zadávací řízení považovat za souladné se zásadou transparentnosti, která musí být dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Porušením této zásady pak je jakékoliv jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. V daném případě použití objektivních kritérií zcela postačovalo k řádnému posouzení a hodnocení nabídek. Měl-li tedy být v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 hodnocen přesah obsahu PIS nad minimální požadovaný obsah, a to mj. z hlediska úplnosti a aktuálnosti, bylo na místě přistoupit k hodnocení tohoto dílčího hodnotícího kritéria takovým způsobem, aby byl tento přesah zjištěn tak, jak to měla na mysli zadávací dokumentace. K tomu ovšem nebylo možno dospět způsobem zvoleným hodnotící komisí, ale právě způsobem zmíněným žalobcem, t.j. zjištěním množství relevantních dokumentů, jejichž druhy uvedl zadavatel v zadávací dokumentaci a porovnáním tohoto množství u jednotlivých nabízených PIS. Pouze tak lze objektivně zjistit, nakolik jednotlivé nabízené PIS obsahují dokumenty nad rámec minimálního požadovaného obsahu PIS i počet těchto dokumentů v jednotlivých PIS.

43. Způsob hodnocení, který zvolila hodnotící komise (tedy výběr několika dokumentů z některých druhů požadovaných dokumentů a jejich vyhledání v PIS) nevypovídá o množství těchto dokumentů v PIS, ale pouze o tom, že se tam právě požadovaný konkrétní dokument nachází. Soud tedy dospěl k závěru, že pokud zadávací dokumentace v rámci hodnotícího kritéria č. 2 uváděla, že bude hodnocen přesah nabízeného obsahu a jeho úplnost a nikoliv, že bude hodnoceno, zda PIS obsahuje určité konkretizované dokumenty, pak bylo třeba aby, komise tento přesah také hodnotila, a to objektivním způsobem. Soud dále shodně s žalobcem uvádí, že pokud by byly vybrány k hodnocení jiné dokumenty, jistě mohl být i jiný výsledek hodnocení. I z tohoto důvodu je třeba dle soudu upřednostňovat objektivní kritéria hodnocení před kritérii a hodnocením subjektivním. V daném případě bylo možno přesah obsahu PIS hodnotit kritérii objektivními a hodnotící komise tak měla učinit.
44. Postup hodnotící komise spočívající v náhodném výběru dokumentů jistě nelze a priori považovat za nepřipustný. V daném případě však zadávací dokumentace slibovala, že zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem v kapitole 8. 6. 1. zadávací dokumentace platný ke dni 1. 4. 2009 a zaměří se na jeho úplnost a na to, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty, zde typově vyjmenované. Za této situace tedy nelze náhodný výběr dokumentů považovat za postup v souladu se zadávací dokumentací, neboť ze zadávací dokumentace plyne, že bude hodnocena komplexnost PIS, nikoliv přítomnost jednotlivých dokumentů v PIS.
45. Soud dále v rozsudku uvedl, že nelze souhlasit se žalovaným v tom, že by hodnocení postavené na objektivním hodnotícím kritériu množství dokumentů mohlo vést k absurdním výsledkům, že by zvítězil např. například uchazeč, jehož PIS by obsahoval i právní předpisy cizího státu. V daném případě zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil typy dokumentů, jejichž přítomnost bude v PIS zjišťována a na základě množství těchto dokumentů bude přesah obsahu PIS hodnocen. Tyto typově vymezené dokumenty byly vymezeny demonstrativně a je zřejmé, že pouze v těchto mezích mělo hodnocení probíhat. Na základě výše uvedeného soud uzavřel, že žalovaný pochybil pokud shledal, že hodnotící komise při

hodnocení nabídek z hlediska kritéria č. 2 neporušila zákon. Soud dospěl k opačnému závěru, a to, že v daném případě došlo k porušení zásady transparentnosti.

46. V daném případě hodnotící komise nijak neposuzovala kolik anotací, právních vět či plných textů PIS obsahuje a zda obsahuje i rozsudky dalších soudů, než zadavatelem minimálně požadovaných. Toto hodnocení přitom mělo být podle zadávací dokumentace také prováděno a i zde se tedy postup hodnotící komise od zadávací dokumentace odchýlil. K tomu soud dále uvedl, že pokud předseda žalovaného věcně shodnou námitku uvedenou v rozkladu žalobce shledal nedůvodnou s odkazem na hodnotící tabulku, pak v ní soud na str. 4 bod 2 našel pouze soudní rozhodnutí v části vztahující se k minimálnímu obsahu a nikoliv tedy ve vztahu k přesahu, tedy k rozhodnutím dalších soudů.
47. Námitku netransparentnosti a neobjektivnosti hodnocení, kterou namítal žalobce ve vztahu k 3. hodnoticímu kritériu (funkční vlastnosti PIS), a kterou žalobce shledal v tom, že hodnotící komise v rámci tohoto kritéria vybrala a hodnotila pouze některé funkční vlastnosti PIS nad rámec minimálně požadovaných, shledal soud důvodnou. K tomu soud uvedl, že žalovaný naopak v napadeném rozhodnutí nesprávně uzavřel, že hodnotící komise nepochybila, pokud k hodnocení vybrala pouze ty přesahy, které jsou pro zadavatele účelné a potřebné. Soud však má (shodně se žalobcem) za to, že nelze hodnotit přesah funkčních vlastností podle potřeb zadavatele, aniž by zadavatel tyto svoje potřeby jasně sdělil v zadávací dokumentaci. Pokud zadavatel hodlal některou funkční vlastnost upřednostnit jako potřebnou, měl to jednoznačně uvést v zadávací dokumentaci a dodavatelé by se pak mohli při tvorbě nabídky na takové vlastnosti zaměřit a bylo by zřejmé, že právě tyto vlastnosti bude zadavatel, respektive hodnotící komise hodnotit. V opačném případě zadávací řízení zákonitě znečitelní, neboť nebude zřejmé, proč hodnotící komise vybrala k hodnocení právě některé funkční vlastnosti a ne vlastnosti jiné. Soud zdůraznil, že zadávací dokumentace musí být transparentní, dostatečně konkrétní a srozumitelná, aby na jejím základě mohla proběhnout korektní veřejná soutěž (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2009 č.j. Afs 86//2008). Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 zákona. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace přitom odpovídá podle § 44 odst. 1 zadavatel a je tedy na něm, aby v zadávací dokumentaci stanovil jednoznačné požadavky a jejich splnění poté hodnotil na základě objektivních kritérií. Jestliže tedy hodnotící komise v rámci hodnocení vybrala pro hodnocení pouze přesahy funkčních vlastností pro zadavatele účelné a potřebné a pouze tyto hodnotila, aniž by zadavatel v zadávací dokumentaci dopředu jednoznačně takový způsob hodnocení stanovil, jedná se dle názoru soudu o rozpor s výše citovanou zásadou transparentnosti.
48. Soud naopak nesouhlasí s názorem žalobce, který namítl, že hodnotící komise měla mít v daném případě alespoň jednu třetinu svých členů složenou z odborníků. Soud se v této otázce přiklonil k názoru žalovaného, že v daném případě předmět veřejné zakázky neodůvodňoval požadavek na odborníky. Předmětem veřejné zakázky byla dle bodu 8. 6. zadávací dokumentace dodávka, instalace a uvedení do provozu právního informačního systému (PIS), včetně licence pro jeho používání, proškolení zaměstnanců zaměstnavatele a zajištění aktualizace a servisní podpory PIS po celou dobu provozování. V daném případě

soud souhlasí se žalovaným, že je namístě pouze obecný požadavek na odbornost členů hodnotící komise ve smyslu schopnosti vybrat nejvhodnější nabídku. Předmět veřejné zakázky podle soudu totiž požadovanou třetinu odborníků neodůvodňuje, resp. soudu není zřejmé, jaké konkrétní odborníky má žalobce na mysli. K posouzení PIS totiž skutečně není třeba žádných specifických znalostí tím spíše za situace, kdy má být využíván Kancelář Poslanecké sněmovny PČR, tedy nejen právníky, ale i příslušníky jiných profesí. Tuto námitku tedy soud neshledal za důvodnou.

49. Vzhledem k tomu, že soud shledal netransparentním samotný způsob hodnocení nabídek soud se v rozsudku nezabýval námitkami týkajícími se věcné správnosti hodnocení. Není proto namístě zabývat se věcnou stránkou správnosti hodnocení, navíc se s těmito námitkami předseda žalovaného nevypořádal a ve vztahu k napadenému rozhodnutí není tedy co přezkoumávat. Stejně tak se soud z důvodů procesní ekonomie nezabýval námitkami týkajícími se samotného jednání hodnotící komise a obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Vzhledem k tomu, že soudem byl shledán netransparentním samotný způsob hodnocení zvolený hodnotící komisí, pak je nadbytečné posuzovat konkrétní okolnosti a výsledky tohoto hodnocení.
50. V závěru rozsudku soud uvádí, že v daném případě shledal napadené rozhodnutí předsedy žalovaného nepřezkoumatelným ve vztahu k nevypořádání se s námitkami týkajícími se správnosti hodnocení konkrétních dokumentů a současně nezákonným ve vztahu k závěru žalovaného o tom, že způsob hodnocení je v souladu se zákonem. Za stavu, kdy soud shledal nezákonným samotný způsob hodnocení zvolený hodnotící komisí, tedy soud uzavřel, že nebude třeba, aby žalovaný v novém řízení námitky, jimiž se nezabýval, vypořádal. K přezkumu těchto námitek v novém řízení totiž vůbec nedojde, neboť žalovaný v souladu s názorem soudu shledá, že způsob hodnocení, k němuž v daném případě přistoupila hodnotící komise, je netransparentní a je tedy v rozporu se zákonem.

Stanovisko předsedy Úřadu

51. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise stejně jako s přihlédnutím k právním závěrům soudu jsem dospěl k následujícímu závěru.
52. Úřad v napadeném rozhodnutí č. j. ÚOHS-S235/2009/VZ-11958/2009/540/KKo ze dne 3. 12. 2009 nepostupoval v souladu se zákonem, když rozhodl, že správní řízení zahájené dne 28. 8. 2009 na návrh se podle § 118 zákona zastavuje. Z uvedeného důvodu jsem v řízení o rozkladu přistoupil ke zrušení výše citovaného napadeného rozhodnutí a věc jsem vrátil Úřadu k novému projednání. V dalším řízení se Úřad bude řídit právními závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 36/2010 ze dne 19. 1. 2012 a tímto rozhodnutím.

K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

53. V šetřeném případě Krajský soud v Brně citovaným rozsudkem zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI ze dne 19. 2. 2010, které bylo napadeno žalobou a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení, ve kterém je Úřad vázán právním názorem vysloveným v rozsudku krajského soudu. Soud předně konstatoval, že žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí ani předseda žalovaného v rozhodnutí napadeném žalobou, se nezabývali konkrétními námitkami, upatřenými k jednotlivým položkám hodnotící tabulky, která je součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Těmito námitkami žalobce podrobně argumentoval ve vztahu k nesprávnosti hodnocení a k postupu hodnotící komise. Úřad jako žalovaný a ani jeho předseda neuvedli k řadě konkrétních námitek nic výslovně a ani z kontextu jejich rozhodnutí nelze dovodit, proč tyto námitky shledávají lichými, mylnými či vyvrácenými. K tomu soud uvedl, že bylo namístě, že za situace kdy žalobce uplatňuje jasné a konkrétní námitky, se s těmito námitkami alespoň rámcově vypořádat, aby bylo patrné jak na ně Úřad nahlíží a z jakých nosných důvodů. Tak tomu ovšem v daném případě nebylo, neboť v obou rozhodnutích je pouze opakovaně uváděno, že hodnotící komise postupovala transparentně a nedošlo k porušení zákona ani zadávací dokumentace. Žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí Úřadu vydané v prvním stupni správního řízení jsou tak zatížena vadami řízení spočívajícími v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve vztahu k otázce správnosti hodnocení toho, zda se určité jednotlivé dokumenty nacházejí v PIS, případně zda PIS má určité, zadavatelem vyžadované funkční vlastnosti.
54. I přes uvedenou nepřezkoumatelnost se soud zabýval dalšími námitkami žalobce, které otázky věcné správnosti hodnocení jednotlivých dokumentů ze žalobcova PIS předcházejí. Žalobce totiž namítal, že **zvolený způsob hodnocení nabídek nebyl v souladu s § 6 zákona ani se zadávací dokumentací** a soud se v tom se žalobcem shoduje. Ve vztahu k dílčímu kritériu č. 2 (Obsah PIS) měl totiž zadavatel dle zadávací dokumentace jednoznačně hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem se zaměřením na aktuálnost a úplnost a na to, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty v dokumentaci typově vyjmenované. Postup zvolený hodnotící komisí při hodnocení tohoto kritéria, spočívající ve výběru několika dokumentů, u nichž hodnotící komise zjišťovala jejich přítomnost v PIS a na základě zjištěných skutečností přidělila žalobci body, tedy nebyl souladný se zadávací dokumentací. Takový postup nemá totiž vypovídací schopnost o množství těchto dokumentů v PIS, přičemž právě tato skutečnost měla však být předmětem hodnocení. Pokud zadávací dokumentace v rámci tohoto kritéria uváděla, že bude hodnocen přesah nabízeného obsahu a jeho úplnost a komplexnost, pak bylo třeba, aby komise tento přesah také hodnotila, a to objektivním způsobem. Rovněž ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu č. 3 (Funkční vlastnosti PIS) je zřejmé, jak mělo být hodnocení nabídek provedeno. Zde měla být hodnocena funkčnost systému, tj. přesah nad minimální požadavky stanovené zadavatelem. Zadavatel však v zadávací dokumentaci nestanovil jaké přesahy jsou pro něho potřebné a jaké bude preferovat. Jestliže tedy hodnotící komise vybrala v rámci hodnocení pouze ty přesahy, které jsou pro zadavatele účelné a potřebné, pak takový postup není v souladu se zadávací dokumentací a jedná se o rozpor se zásadou transparentnosti podle § 6 zákona. Domnívám se, že z uvedených skutečností jednoznačně plyne, že postupem hodnotící komise, potažmo zadavatele, došlo k porušení zákona a správní řízení zahájené na

návrh žalobce tedy bylo zastaveno nesprávně. Vzhledem k tomu, že žalobou napadené rozhodnutí předsedy Úřadu bylo zrušeno již rozsudkem krajského soudu a v rozporu s právními závěry učiněnými soudem je rovněž napadené rozhodnutí Úřadu č.j. ÚOHS-S235/2009/VZ-11958/2009/540/KKo ze dne 3. 12. 2009 a tento rozpor nelze v řízení o rozkladu odstranit jinak, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak je uvedeno výše. Po zrušení napadeného rozhodnutí bude tedy Úřad ve správním řízení pokračovat a v tomto řízení vydá rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor Krajského soudu v Brně. Vzhledem k tomu, že soud seznal, že již způsob hodnocení nabídek zvolený hodnotící komisí, respektive zadavatelem je v rozporu se zákonem, nebude se Úřad v novém správním řízení dále zabývat vypořádáním námitek, kterými navrhovatel (žalobce) správnost postupu zadavatele při hodnocení nabídek zpochybňoval již v původním správním řízení. Úřad však musí v novém správním řízení, v souladu se závazným právním názorem soudu učinit závěr, že netransparentně a tedy v rozporu s § 6 zákona a s podmínkami zadávací dokumentace byl proveden samotný způsob hodnocení nabídek. V návaznosti na nezákonnost postupu zadavatele při hodnocení nabídek deklarovanou soudem, Úřad rovněž zváží uložení adekvátní sankce za porušení zákona. V dalším pokračování správního řízení nechť Úřad ověří, zda v mezidobí nedošlo k uzavření smlouvy na plnění předmětné veřejné zakázky, neboť zadavateli nebylo nařízeno předběžné opatření v podobě zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení nebo zadávací řízení pozastavit. Pokud Úřad zjistí, že k uzavření smlouvy dosud nedošlo, uloží Úřad nápravné opatření podle § 118 zákona.

V. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu
pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

S-Invest CZ, s. r. o. se sídlem Kaštanová 496/123a, 620 00 Brno

Wolters Kluwer ČR, a. s., se sídlem U Nákladového nádraží 6, 130 00 Praha 3

JUDr. Monika Forejtová, Ph.D., advokátka, se sídlem Karlovo nám. 30, 120 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy